

Conferința
DISCURS CRITIC ȘI VARIAȚIE LINGVISTICĂ

ediția a VIII-a

MEMORIE, DISCURS, LITERATURĂ (II)

(12-13 iulie 2018, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava)

Joi, 12 iulie 2018

09.00 – 10.00 – Înregistrarea participanților (Aula Corp E)

10.00 – 10.20 – Deschiderea lucrărilor conferinței:

Prof. univ. dr. Rodica NAGY, Director CSUD; Prof. univ. dr. Mircea A. DIACONU, Prorector USV.; Conf. univ. dr. Luminița Elena TURCU, decan FLSC

10.20 – 12 – Prelegeri în plen :

- Prof. Antonietta SANNA, Universitatea din Pisa - *Comment dire la guerre? Le regard d'une génération infortunée*
- Prof. Rodica NAGY, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava – *O gramatică a limbii române de la 1918*

12.00 – 12.30 – Lansare de carte:

Cristina IRIMIA, Dinu MOSCAL – *Profesorul nostru, D. Irimia*

Prezintă: Rodica NAGY, Dinu MOSCAL, Gheorghe MOLDOVEANU

12.30 – 14.00 – Prânz asigurat de organizatori (Restaurant USV)

14.00 – 16.30 – Prezentări pe secțiuni

16.30 – 17.00 – Pauză de cafea

17.00 – 19.00 – Prezentări pe secțiuni

19.00 – 20.00 – Cină asigurată de organizatori (Restaurant USV)

Vineri, 13 iulie 2018

10.00 – 12.00 – Prezentări pe secțiuni

12.00 – 13.30 – Prânz asigurat de organizatori (Restaurant USV)

13.30 – 15.00 – Prezentări pe secțiuni.

15.00 – 15.30 – Pauză de cafea

15.30 – 17.00 – Prezentări pe secțiuni.

17.00 – 18.00 – Încheierea lucrărilor conferinței/ Masă asigurată de organizatori (Restaurant USV)

Program pe secțiuni

Memoria textului. Istorie, discurs, mentalitate (Corpul A, Sala A 112)

**Joi, 12 iulie, 14.00 – 16.30/ Moderatori: Prof.univ.dr. Rodica NAGY,
Dr. Alina NACU**

Coman LUPU, Universitatea București, *Împrumutul lingvistic*

Oana CENAC, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați, titlu rezervat

Ioana–Daniela BĂLĂUȚĂ, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava - Universitatea din Poitiers, Franța, *Ipostaze discursive în ghidurile turistice despre România. Perspectivă evolutivă asupra mutațiilor formale și de conținut*

Rezumat: Schimbările fundamentale produse în societate și în mentalitate în Țările Române, în secolul al XVIII-lea aduc și „interesul pentru cărțile de călătorie pe care cărturarii epocii încep să le traducă și care circulă în manuscris. Probabil, după cum afirmă Mircea Anghelescu, cea mai veche traducere a unei cărți de călătorie este reprezentată de *Le voyageur françois*, cartea abatelui Joseph Delaporte.

Dacă în literatura de călătorie care se dezvoltă rapid la sfârșitul secolului al XIX-lea, acel „altundeva“, de multe ori fictiv, reprezenta un loc în care cititorul nu ajungea, poate, niciodată, în ghidul de călătorie este descrisă o lume virtuală, dar la care cititorul-călător poate accede. Ghidul turistic construiește o lume pe care cititorul-călător se pregătește să o viziteze, descrie o călătorie în curs de realizare, la organizarea căreia contribuie în mod practic, iar conținutul informativ-descriptiv al ghidului va genera o acțiune a cititorului.

În spațiul românesc, primele asociații și organizații de turism și-au desfășurat activitatea înainte de primul război mondial și în perioada interbelică. Preocupările lor s-au îndreptat, desigur, și către publicarea de monografii turistice, ghiduri și hărți. Ghidul turistic este o mărturie a epocilor și a societăților, de aceea materializarea discursului din acesta este supusă unor constrângeri de ordin temporal, al epocii în care este scris, aici încadrându-se și constrângerile de ordin ideologic. Dacă ținem cont de categorizarea principalelor tipuri de discurs, făcută de Charles Morris, care combină criteriul semantic (al dimensiunilor semnificației) cu cel pragmatic (al utilizării), discursul din ghidurile turistice este, în primul rând, descriptiv-informativ, dar include și aspecte apreciative și formative, puternic impregnate de conștiințe ideologice pentru perioada comunistă a istoriei noastre. Cititorului îi sînt induse niște reprezentări socioculturale care corespund epocii în care sînt scrise ghidurile; de exemplu, în ghidurile despre România redactate în perioada comunistă, constrângerile ideologice eludează acele referințe care reprezentau teme tabu ale perioadei: regalitatea, multietnicitatea României, patrimoniul saxon, etc. Mutațiile socio-istorice se reflectă și în discursul din ghidurile turistice, care devin oglinda acestor mutații codificate în discurs în momentul enunțării. Discursul pune în lumină un sistem de reprezentări înscrise în contextul socio-istoric.

În perioada actuală, discursul din ghidurile turistice poate fi privit dintr-o perspectivă multidimensională integratoare, avînd în vedere și interdisciplinaritatea domeniilor referențiale: istorie, geografie, arhitectură, cultură, gastronomie, etc. Nu putem vorbi despre o dominantă

discursivă, așa cum este particularizată de către Rodica Nagy în *Dicționarul de analiză a discursului*, ci, mai degrabă, despre eșantioane discursive, delimitate în funcție de câmpul referențial. Având în vedere și taxinomia tipurilor de discurs propusă de Daniela Roventă-Frumușani, considerăm că discursul din ghidurile turistice actuale este designativ-apreciativ și informativ din punct de vedere pragmatic, iar ca tipuri de semne caracteristice folosește: simbolul lingvistic, fotografia, harta, tabloul cronologic, grafice climaterice, tabele cu distanțe, carnete de adrese. (Daniela Roventă-Frumușani 1995 : 29)

Lucrarea noastră va conține o analiză a configurării enunțiative a discursului din ghidurile turistice, atât în plan diacronic, cât și sincron, o modalitate pertinentă de surprindere a specificității acestui tip de discurs ce rezidă tocmai în interferarea, corelarea și complementaritatea mai multor eșantioane discursive.

Cuvinte cheie: *ghid turistic, constrângeri ideologice, mutații formale, interdisciplinaritate, configurare enunțiativă.*

Julia BARBU-COMAROMI, Institutul de Lingvistică al Academiei Române „Iorgu Iordan – Al. Rosetti”, *Aspecte privind elementele introductive ale discursului raportat în presa anului 1918*

Rezumat: Discursul raportat (DR) este definit ca ansamblul modalităților de redare sau reprezentare, în cadrul unui discurs, a altui discurs. Elementele care pot introduce DR sunt variate și cuprind verbe, expresii și locuțiuni verbale *dicendi*, precum și anumite substantive care aparțin sferei semantice a verbelor de declarație (*întrebare, răspuns, replică*) sau construcții populare, de tipul *vorba ceea*. Clasa verbelor *dicendi* (*a zice, a spune, a afirma* etc.) ocupă un loc important în lexicul oricărei limbi, funcționând ca instrumente de redare a comunicării umane, a celei orale, în special, precum și a celei redată mental, în scris sau prin alte mijloace (telefon, telegramă etc.). Categoria verbelor de declarație se distinge prin permisivitate față de alte clase lexicale, din care atrage cu ușurință alte verbe care pot desemna comunicarea fie într-o manieră neutră, obiectivă (ex. *a crede, a sublinia*), fie într-o manieră cât mai nuanțată și mai plastică, în contexte marcate de subiectivitatea celui care raportează (ex. *a lătra, a mârâi, a puncta, a trânti*). Trăsătura „migrării” lexicale conferă clasei verbelor de comunicare bogăție și eterogenitate semantică și sintactică. Așadar, în funcție de registrul de utilizare, verbele *dicendi* prezintă unele trăsături particularizante; pe de o parte, în literatura beletristică, discursul este dependent de intenția autorului, care are posibilitatea de a alege dintr-o serie largă de verbe, pe de altă parte, în presa scrisă, îndeosebi în presa de informare, discursul se caracterizează, de obicei, prin obiectivitate, fapt care poate restrânge libertatea jurnalistului în folosirea verbelor de declarație.

Ne concentrăm atenția, din perspectivă lingvistică, asupra unui moment semnificativ din istoria României, și anume Marea Unire de la 1918, perioadă în care presa scrisă a avut un rol important în viața societății românești. Dintre numeroasele publicații ale vremii, enumerăm doar câteva, reprezentative pentru zonele importante ale țării: București – „Gazeta Bucureștilor”, „Universul”, „România liberă”; Iași – „Neamul românesc”; Chișinău – „România nouă”; Arad – „Românul”; Alba Iulia – „Unirea”; Brașov – „Gazeta de Transilvania”; Sibiu – „Tribuna”, „Telegraful român”; Bucovina – „Glasul Bucovinei”; Basarabia – „Ardealul” etc.

Ne propunem să surprindem unele aspecte ale folosirii elementelor introductive ale discursului raportat în discursul jurnalistice al anului 1918, cu atenție specială asupra verbelor *dicendi*. Vom urmări tipurile de discurs raportat folosit (direct, direct legat, direct liber, indirect, indirect liber), elemente care introduc secvențele raportate (în principal, verbe, dar și locuțiuni verbale, expresii, substantive) și tipologia acestora, poziția acestor elemente în raport cu secvența citată și, nu în ultimul rând, în ce măsură termenul introductiv influențează receptarea mesajului de către cititor sau redă atitudinea ziaristului față de discursul citat, într-un moment istoric în care presa scrisă era principalul mijloc de comunicare în masă.

Cuvinte-cheie: *comunicare, (verb) declarativ, discurs direct vs indirect, discurs raportat, jurnalistice, presă (scrisă), verb(e) dicendi.*

Cristina BLEORȚU, Universitatea din Oviedo, Spania/ Universitatea din Zurich, Elveția, Alina-Viorela PRELIPCEAN Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, *Procesul de acomodare lingvistică și dimensiunea diafasică a variației lingvistice*

Abstract: This paper focuses on different general aspects concerning the process of linguistic accommodation and the diaphasic dimension within linguistic variation. What we seek to demonstrate is that speakers' discourses are *plurivarietal*: each individual “accommodates” his discourse according to situation and purpose, being conditioned by its own linguistic biography. For example, an individual from Calafindești will use „curechi” and „macahon” with people from his own village, but will avoid using this type of regionalisms with people from other areas, thus controlling to a certain degree his speech.

Our paper is structured as follows: (i) first of all, the two concepts are explained (Trudgill 1986; Auer *et al.* 2005), (ii) secondly, we refer to the theories on the diaphasic dimension (Briz 2010; Coșeriu 1992; Kabatek 2000, 2002; Koch and Oesterreicher 2007; López Serena 2007), (iii) then we present examples of linguistic accommodation in Romanian and Spanish language; and, finally, we draw the conclusions.

Keywords: *linguistic accommodation, plurivarietal speech, diaphasic dimension, purpose, linguistic biography.*

Laurențiu BĂDICIOIU, Universitatea București, *Publicația Furnica – reper în publicistica satirico-umoristică din perioada interbelică*

Rezumat: Ne ocupăm în studiul ce urmează de prezentarea și analiza conținutului revistei satirico-umoristice Furnica, revistă condusă de George Ranetti, sub aspectul contribuției substanțiale pe care aceasta a avut-o mai ales în epoca interbelică în privința impunerii prin instrumentele comicului a imaginii rizibile a unor personalități controversate. În urma analizei realizate la nivelul textelor și imaginilor, care alcătuiesc un corpus stilistic unitar, grație referințelor din epocă la adresa revistei, dar și longevității remarcabile a acesteia, am ajuns la concluzia că *Furnica* lui George Ranetti a impus conștiinței colective imaginea unor personalități din varia domeniului, imagine conturată prin aproape toate mijloacele comicului.

Cuvinte-cheie: *Furnica, Ranetti, Mizil, satiric, umoristic, spirit.*

Violeta DRAGOIESCU, Universitatea din Craiova, *Analiza discursului*

Rezumat: Comunicarea de față reprezintă un segment din cadrul tezei noastre de doctorat cu titlul: *Manifestări discursive ale acordului și ale dezacordului în arealul limbilor romanice. Pledoarie pentru o pragmatică interculturală* și are drept obiectiv descrierea anumitor mecanisme de construcție a discursului, pentru a semnala complexitatea și importanța acestui fenomen lingvistic în procesul comunicării. Discursul este unul dintre domeniile privilegiate de aplicație a modelelor pragmatice, analiza acestuia trimițându-ne spre o logică a acțiunilor. Având ca suport limba, discursul este constrâns atât de reguli constitutive (de structură), cât și de principii de eficiență. În procesul unei comunicări sunt implicați cel puțin doi factori, unul dintre ei este cel care inițiază acțiunea, iar celălalt este beneficiarul acțiunii inițiate. Aceștia pot percepe și emite o infinitate de propoziții constatative/performative. Analiza discursului se procupă în principal de discursul oral, dar în special de analiza conversațiilor naturale. Prin conversație naturală desemnăm orice interacțiune verbală față în față sau la distanță (telefon, scrisoare, mail etc.), în care factorii situaționali, contextuali, gestuali, intonaționali joacă un rol important. Prima parte a demersului nostru va fi dedicată definirii și categorizării *conversației naturale* (face-to-face), comunicării gestuale, iar în partea a doua a comunicării noastre, vom descrie și analiza principalii marcatori discursivi ai *acordului* și *dezacordului* în limba română, insistând și asupra coerenței textului, ca element esențial în construcția, emiterea și prelucrarea informației.

Cuvinte cheie: *acord/dezacord; analiza discursului; marcatori discursivi, coerență discursivă.*

Petru ZUGUN, Universitatea Alexandru Ioan Cuza, *Réaliser l'unité des communications verbales par hypostasier et convertir les fonctions syntaxiques*

Résumé: L'auteur propose un procédé spécifique d'étudier l'unité des communications verbales - texte, contexte, phrase, proposition et partie de proposition - à savoir la constatation de la reprise des fonctions syntaxiques (hypostasiation) et de leur transformation (conversions) en d'autres fonctions syntaxiques, par les parties de proposition qui les expriment.

Crinela MARC, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, *Procedee de formare a terminologiei gramaticale romanesti*

Joi, 12 iulie, 17.00 – 19.00/ Moderatori: Lector.univ.dr. Monica COCA

Monica COCA, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, *Ion Creangă si memoria afectivă: incursiuni frazeologice*

Rezumat: Originalitatea stilului crengian provine și din „oralitatea” scriiturii, din maniera proprie de exprimare a afectivității, ce rezultă din convocarea în discurs a unor mostre reprezentative de limbă vie populară, proverbe, locuțiuni, expresii, zicători, atât în formă canonică, cât și în formă modificată. Lucrarea de față are ca scop evidențierea câtorva valori stilistice și pragmatice ale oralității prin analiza frazeologismelor vehiculate în câteva povești ale lui Ion Creangă din mai multe perspective: formală, a intenției de comunicare și a manifestării creativității față de materialul furnizat de graiurile populare.

Cuvinte cheie: *oralitate, frazeologism, pragmatic, stil, creativitate.*

Cătălina Iuliana PÎNZARIU, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, *Productividad y expresividad de las palabras compuestas en español*

Resumen: Partiendo del objetivo principal de la composición, de realizar nuevas palabras, y siguiendo las características fonológicas, semánticas y sintácticas del proceso de la composición, el presente trabajo trata de ocuparse de la intensidad de la expresividad de las nuevas palabras compuestas resultadas y de su motivación como recursos de un alto grado de libertad expresiva del hablante en español.

Palabras clave: *composición, expresión, palabra, procedimientos, relación.*

Elena PINTILEI, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, *Discursurile academicianului Ion a lui Gheorghe Sbiera – un reper în evoluția tinerei generații din Bucovina înstrăinată*

Rezumat: Studiul de față îndeplinește rolul de a contura meritul deosebit ce i se atribuie academicianului Ion a lui Gheorghe Sbiera în reperarea, evoluția și consolidarea unității culturale a românilor din Bucovina celei de a II-a jumătăți a secolului al XIX-lea. Cărturarul bucovinean, originar din Horodnicul de Jos, este o personalitate proeminentă pentru întreg spațiul românesc, întrucât aduce o contribuție aparte istoriei Bucovinei, fiind membru fondator al Academiei Române și un strălucit

profesor universitar la cea dintâi Catedră de Limba și Literatura Română din cadrul Universității din Cernăuți. *Educațiune veche și educațiunea nouă* este cel dintâi discurs rostit în limba română la inaugurarea centrului cernăuțean de studii superioare, fapt ce constituie un reper fundamental pentru întreaga sa activitate desfășurată la catedră și, în aceeași măsură, un debut al învățământului universitar în limba maternă pentru studenții români. Eruditul filolog ocupă un loc aparte în istoria învățământului românesc într-o Bucovina aflată în plină germanizare, discursurile sale reprezentând esența re-deșteptării conștiinței naționale a românilor bucovineni, conturând curajul folosirii limbii române în formarea tinerei generații de intelectuali.

Cuvinte cheie: *discurs, limba română, educație, unitate, națiune, cultură, solidaritate.*

Mihaela BUNDUC, Universitatea din Craiova, *Strategii de vizibilitate și comunicare: o privire asupra utilizării rețelelor sociale în vederea promovării manifestărilor prilejuite de Centenar*

Rezumat: Articolul nostru are ca scop să identifice hashtag-urile folosite în vederea promovării manifestărilor prilejuite de Centenar, ocurența apariției acestora, precum și structura semantică a acestora în mediul virtual la nivelul rețelelor sociale.

Ne întrebăm în primul rând ce hashtag-uri au fost folosite în vederea promovării manifestărilor de Centenar și ce structură semantică au acestea? În ce măsură preferința pentru o anumită structură asigură o mai bună vizibilitate evenimentului și cum se poate măsura această vizibilitate în mediul virtual? Există o diferență din punct de vedere al vizibilității pentru hashtag-urile publicate de instituții sau personalități față de hashtag-urile folosite de persoane private?

Cuvinte cheie: *Centenar, România, rețea socială, hashtag-uri, manifestare.*

Anca GORBAN-COJOCARIU, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, *Elemente de sintaxă a frazei în textele Hertei Müller*

Rezumat: Sintaxa este cea care permite o gamă largă de posibilități stilistice prin poziționarea atât a elementelor gramaticale, cât și a frazei ca întreg în contextul operei. Analizând ponderea traducerilor comparativ cu originalul vom observa că fraza redactată în limba germană are un profil exact, bine conturat, construit în spiritul rigoric. Fraza Hertei Müller este deopotrivă scurtă și condensată. Rareori regăsim mai mult de două sau trei propoziții, iar acestea au cel mult una sau două părți secundare de propoziție. Se remarcă tendința de a condensa, de a exprima sintetic o mulțime de sensuri, de a spune cât mai multe în cuvinte puține. Traducerile în limba română sunt însă variate, unele respectă topica și sintaxa germană, altele se remarcă prin inversiuni, prin dislocări sau chiar paragrafe și propoziții noi desprinse din blocul sintactic.

Cuvinte cheie: *Herta Müller, sintaxa, inversiuni, dislocări, exprimare sintetică.*

Magdalena IURESCU, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, *Temporal and aspectual values of the indicative present in Romanian and Italian*

Abstract: Most of the Romanian and Italian linguists believe that the indicative present's main meaning is the expression of simultaneity to the moment of speech. There are although opinions, according to which this tense would describe a larger interval of time, that extend to the nearest past or future. From the aspectual point of view, it expresses imperfective meanings (continuous, progressive, iterative or frequentative). Besides its basic temporal and aspectual values, the indicative present has numerous contextual meanings, such as the possibility to replace the past or future indicative tenses, but also its ability of expressing atemporality. This work proposes to describe the temporal and aspectual values of the indicative present in Romanian and Italian, analysing a corpus

that comprises fragments of Alberto Moravia's novel, „Ciociara”, translated into Romanian by George and Adriana Lăzărescu.

Keywords: *temporal and aspectual values, basic significations, contextual significations, stylistic values, correspondences between the Italian indicative present and the Romanian one.*

Vineri, 13 iulie, 10.00 -12.00/ Moderatori: Conf. univ. dr. Dorel FÎNARU, Asist. univ. dr. Alina-Viorela PRELIPCEAN

Dorel FÎNARU, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, Memoria limbii

Rezumat: *Istoricitatea* limbajului este o caracteristică rezultată din interferența dintre alte două universalii ale limbajului, *creativitatea* și *alteritatea*. Din perspectivă integralistă putem vorbi de o *memorie a limbajului* ca atare, a limbajului ca facultate definitorie pentru ființa umană, de o *memorie a limbii*, a unei anumite limbi istorice și de o *memorie a textului/discursului* ca produs individual-concret. A doua componentă, *memoria limbii*, trebuie să aibă în vedere nu doar tot ceea ce s-a spus sau s-a scris în limba respectivă de la începuturile sale și pînă astăzi, ci și tot ceea ce se va spune sau s-ar putea spune în viitorul acelei limbi.

Cuvinte-cheie: *istoricitate, memorie a limbajului, memorie a limbii, memorie a textului/discursului.*

Simona GEORGESCU, Universitatea din București, Cómo se cobra conciencia de la lengua nacional – el ejemplo de España

Resumen: En el prólogo de su *Gramática castellana* (1492), afirmaba Antonio de Nebrija: “Siempre la lengua fue compañera del imperio; e de tal manera lo siguió, que juntamente començaron, crecieron e florecieron, e después junta fue la caída de entrambos.” Su idea puede ser tomada como sentencia universal sobre el estatuto de una lengua nacional.

En el Occidente del siglo XV, empiezan a concretarse las preocupaciones teóricas y prácticas sobre las lenguas románicas, en oposición con el latín, que, por comodidad, servía en aquel entonces de lengua de la cultura y de la escritura en general.

En la Castilla de aquellos siglos, la lengua vulgar tenía que imponerse en su nuevo puesto de la lengua nacional, y para ello necesitaba antes poseer un carácter unitario: es de aquí que nació la necesidad de crear una gramática de la lengua vernácula (en particular la de Nebrija, 1492), que debía poseer pretensiones normativas. Esta necesidad hizo que los defensores y apologistas de la lengua nacional se vieran obligados a luchar contra dos corrientes: por un lado contra la supervaloración del latín, contra la que argumentaban que la lengua vulgar era tan apta como él para el lenguaje oficial y científico, al mismo tiempo que representaba un deseo nacional; y por otro lado contra los dialectos, que debían retroceder para allanar el camino de la centralización a la joven lengua nacional.

La preocupación teórica por la lengua vulgar y la poesía propias comenzó en España en el siglo XV. Sin embargo, ya en el siglo XIII, bajo Fernando III (1230-1252), el castellano fue declarado lengua oficial de la Cancillería Real. Además, en tiempos de Alfonso X (1252-1284) los documentos públicos y las leyes ya no se redactaban en latín, sino en castellano.

Todos estos datos esbozan el perfil de la valoración de la lengua castellana como lengua nacional. El trayecto que el castellano tuvo que recorrer hasta su estatuto de lengua oficial representa, de hecho, un camino universal, recorrido por cualquier idioma a la hora de convertirse en lengua nacional.

En esta comunicación nos proponemos poner de relieve las etapas-clave de la ascensión del castellano, intentando marcar los puntos comunes con el trayecto del rumano hacia su estatuto de lengua nacional del país.

Palabras clave: *castellano, lengua nacional, Nebrija, conciencia lingüística, lenguas románicas.*

Cristina BLEORTU, Universitatea din Oviedo, Spania/ Universitatea din Zurich, Elveția, Alina-Viorela PRELIPCEAN, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, Tradițiile discursive în procesele de “normativizare” și “normalizare” socială

Abstract: In any language standardization process, an academy firstly deals with a *corpus planning* which consists in: (i) establishing norms; (ii) publishing a grammar, a dictionary, a set of spelling rules, etc. Once this is completed, the academy deals with a *status planning* through which the already established norms begin to be spread in the media. The aim of our paper is to explain the importance of the discursive traditions (DT) in the status planning process by focusing on the following aspects:

- (i) Defining the terms of *standard language*, *koiné*, *corpus planning*, *status planning* and *DT*;
- (ii) Explaining DT and their importance when dealing with language;
- (iii) Outlining some conclusions.

Keywords: *discursive traditions (DT), standard language, koiné, corpus planning, status planning.*

Silvia-Corina POPOVICI (NUȚU), Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, The Battle for Words in the Digital Era

Abstract: The present study is intended to reveal the most important aspects that have led to changes in vocabulary in both Romanian and Spanish languages due to the massive use of new technologies with users (i.e. communicators using social media) turning to social networking sites in order to communicate with others or to express their attitudes and feelings. Whether synchronous or asynchronous, communication uses a dynamic language that is brought before our eyes and modified by the hand of the users, a fact that has led to real “battles of words” as to whether the change should be viewed as linguistic enhancement, refinement and progress or degradation, downfall and ruin. The new language used in communication, often referred to as *Globish*, *Netlish*, *Weblish* or *Neoespañol*, subscribes itself to the informal register and is more flexible, playful and eloquent than ever. Focusing on three major perspectives in the analysis of the new language used in computer mediated communication, namely *practicality*, *convenience* and *novelty*, the analysis attempts to explain how some words have gained popularity and came to prevail over others, in other words how language alters and readjusts or “updates” itself in order to suit the speakers’ need of socialization in an era dominated by technology.

Keywords: *linguistic changes, social networking sites, informal register, new languages, language creativity.*

Alina-Ioana STAN, Universitatea din București, Dimensiunea evaluativă a discursului critic

Rezumat: Lucrarea *Dimensiunea evaluativă a discursului critic* pune în lumină procesul de evaluare desfășurat în cadrul discursului critic al recenziilor de carte prin raportarea la celelalte două dimensiuni existente: dimensiunea descriptivă și dimensiunea persuasivă. Aceste dimensiuni sunt determinate nu doar de selecția lexicală și de strategiile discursive, ci și de mișcările discursive care alcătuiesc discursul recenziei de carte.

În analiza noastră am încercat să demonstrăm dominantă dimensiunii evaluative a discursului critic din recenziile de carte, să identificăm trăsăturile distinctive ale evaluării și valorile invocate de recenzent în acest proces. Principalele repere teoretice au fost studiul Monikăi Bednarek, *Evaluation in context* (2006), *The language of evaluation. Appraisal in english* (2005) al lui J. R. Martin și P. R. R. White și *Evaluation in context*, studiu apărut în 2014 și editat de Geoff Thompson și Laura Alba-Juez. Corpusul avut în vedere pentru analiza pe care o propunem este alcătuit din 110 recenzii redactate în spațiul cultural românesc. Acestea au fost publicate în perioada iulie 2016-decembrie 2017, în 11 dintre cele mai cunoscute reviste culturale românești: *Astra*, *Convorbiri literare*, *Dilema Veche*, *Echinoc*,

Observator cultural, Orizont, Ramuri, România literară, Suplimentul de cultură, Tribuna și Vatra. Textele au fost redactate în spațiul cultural românesc de către recenzenți români, iar în ceea ce privește operele evaluate, majoritatea aparțin unor scriitori români (debutanți sau nume foarte cunoscute, precum Mircea Cărtărescu).

Scopul lucrării a fost acela de a demonstra dominanta evaluativă a discursului critic din recenziile de carte și de a stabili o tipologie a valorilor invocate de recenzent care să depășească distincția pozitiv - negativ. Mai mult decât atât, lucrarea a pus în lumină existența a două tipuri de evaluări (explicită și implicită) și influența pe care structura recenziei o are asupra acestui proces.

Cuvint cheie: *discurs critic, recenzie, evaluare, valori, structură.*

Ioana-Crina PRODAN, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, *Mentalités et identité nationale dans la revue littéraire Albina*

Resumé: Cet article se propose d’offrir une image globale sur la revue roumaine *Albina*, une publication préoccupée par les mentalités et l’image de la société roumaine, avec des articles concernant également le domaine de la langue et de la littérature. À ce sens, la revue *Albina* a été l’une des revues à caractère littéraire qui ont publié des auteurs consacrés dans le domaine de la littérature, du folklore et de l’art, offrant aux lecteurs de nouvelles perspectives pour l’approche et la modernisation de l’espace social et culturel roumain, ce qui a permis l’apparition d’un certain type d’imaginaire linguistique dans la pensée des journalistes et des lecteurs.

Mots-cle: *image globale, article, nouvelles perspectives, modernisation, la revue Albina.*

Cornelia NICHIFOR, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, *The voice of the writers and the First World War*

Abstract. Focused on the memory of people, places and things, on the language and its situation 100 years ago, on literature as a repository of the memory of these events, the tragic experience of the Great War left a profound mark in the literary production of all the countries involved, also because many were the poets and writers who participated in first person as soldiers. The trenches were also a melting pot of immense feelings and emotions. Pain, suffering and death mix with each other as excipients, giving voice to the oppressed souls. Among these stands out for literary involvement and poetic skills the Romanian writer Hortensia Papadat Bengescu and the Italian writer Giuseppe Ungaretti.

Keywords: *existential desolation, man's fragility, attachment to life, courage to live.*

Ioana DAVID, Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Centrul Universitar Nord Baia Mare, *Valoarea eufemistică a unor structuri fixe cu nume proprii*

Rezumat: Studiul atent al structurilor fixe cu nume proprii din perspectivă semantică ne poate ajuta să înțelegem modul în care vorbitorii se raportează la diferite situații de viață și felul în care îi influențează, prin limbaj, pe ceilalți actanți ai comunicării. Aceștia au la îndemână / au acces la mai multe stiluri de limbaj (standard, literar, colocvial, popular etc.). În anumite contexte, vorbitorii le pot adăuga o nuanță eufemistică, întrucât frazeologismele – printre care și cele care denotă aspecte neplăcute ale existenței umane –, ca unități lingvistice complexe, au pătruns în toate domeniile de activitate, reflectând anumite atitudini. Tabuul reprezintă principala sursă a exprimării eufemistice.

Cuvinte cheie: *eufemism, unitate frazeologică, reper onomastic, tabu.*

Mutații politice, lingvistice, literare. Granițe în mișcare (Corpul A, Sala A 120)

Joi, 12 iulie, 14.00 – 16.30/ Moderatori: Prof.univ.dr. Mircea A. DIACONU, Prof.univ.dr. Simona ANTOFI

Mircea A. DIACONU, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, Bucovina - o ficțiune? Analiză asupra perspectivei propuse de Radu Mareș în romanul „Cînd ne vom întoarce”

Rezumat. Premiat de Uniunea Scriitorilor din România și de Academia Română (în 2010), *Cînd ne vom întoarce* este probabil capodopera lui Radu Mareș. Scriitorul ale cărui rădăcini sunt bucovinene (n. în 1941, la Frasin, județul Suceava) și-a exprimat nu o dată afinitatea cu acest spațiu cultural și istoric. Propunem aici o interpretare a romanului din perspectiva relației care se poate stabili între două nivele de lectură complementare: pe de o parte, prezența elementelor care pot fi numite etnografice, prin intermediul cărora se reconstituie dimensiunea locală, spiritul locului; pe de altă parte, proiectarea factologiei epice în semnificații și etice. Mai mult, ne propunem să identificăm miza și mesajul romanului la intersecția dintre dorința de a realiza un personaj la limita idealității pure – e de văzut dacă el aparține cu adevărat mișcării legionare –, proiectarea lumii în coordonate multiculturală și interetnice tolerante și crizele pe care le trăiește, la periferia ei, în Bucovina, România interbelică, după unirea din 1918.

Cuvinte cheie: *Radu Mareș, Bucovina, mișcarea legionară, realism etnografic / realism simbolic, multiculturalitate, România interbelică.*

Ala SAINENCO, Memorialul Ipotești - Centrul Național de Studii „Mihai Eminescu”, *Imaginarul lingvistic românesc: diferențe în spațiu vs diferențe în timp*

Simona ANTOFI, Centrul Interdisciplinar de Studii Culturale Central și Sud-Est Europene, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați, *Lucian Blaga, Hronicul și cântecul vârstelor – Autofiction and Recollection of the Pre-unionist epoch*

Abstract: Blaga`s autofictional pattern displays a double-oriented restoration: the livresque one, chronological in nature and relatively objective and the poetical one portraying the fictional biography. Actually, an oxymoronic relation coordinating the existential scenario now poetically re-written in an identity-focused confession. Which, in its turn, depicts the period preceding the Great Union by validating the Self existential adventure. In other words, a book in which the diction of ideas (in Mircea Martin`s terms) coexists with the poetical song singing about the fundamental truths of life itself.

Keywords: *autofiction, The Great Union, recollection writing, affective memory.*

Valentina CARP (TANASACIUC), Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați *Simbolistica în imaginarul poetic religios al lui Panait Cerna*

Rezumat: Ideea „revizitării” operelor literare, în special a celor aparținând scriitorilor considerați de teoreticienii timpului scriitori canonici, contractează în acest sens o consistență semnificativă, mai ales că intenția este de a se pune în evidență noi componente ale operelor și de a îmbogăți reperele culturale ale epoci demult încheiate. Prin poezia religioasă, Panait Cerna ilustrează o direcție a literaturii române specifice perioadei de la sfârșitul secolului XIX- începutul secolului XX, susținute de publicațiile vremii care configurau modelul de existență tradițional. Opera lui este expresia spiritualității românești aflată în momente de cumpănă axiologică, când se căutau noi valori culturale. Lirica religioasă a poetului se înscrie în rândurile poeziei în care subiectul este umanitatea și nu, individualul. Certificarea poeziei religioase a lui Panait Cerna ca fiind o poezie de referință este indiscutabilă, mai ales, atunci când depășind particularul și cuprinzând universalul, se ajunge la o concepție originală, inedită. Astfel, poezia lui se ridică deasupra epocii sale și are un loc aparte în ansamblul literaturii românești.

Cuvinte cheie: *Panait Cerna, poezie religioasă, simbol, sacrificiu, icoană.*

Dana MATEESCU (MITRU), Universitatea din Craiova, *Dimension narratologique du théâtre des « exilés du langage »*

Resumé: La présente communication repose, en somme, sur les concepts de Genette (Figures.III, 1972) et sur la distinction qu’il opère entre « histoire », succession des événements, « récit », « l’énoncé narratif, le discours oral ou écrit qui assume la relation d’un événement ou d’une série d’événements » et narration, l’acte de narrer. Le mode narratif sera traité à partir des œuvres théâtrales qui, selon Jean-Pierre Ryngaert (cité par Souiller et alii, 2005 : 462) se présentent comme « imitant l’action, donc en montrant des actions destinées à être accomplies sur la scène par des acteurs ». Encore plus, nous retenons de Charaudeau et Maingueneau que « *Narration (acte de raconter) doit être réintégré dans le phénomène linguistique plus large de l’énonciation (ici narrative) et des faits de polyphonie énonciative.* »(2002 : 485). Appliquées aux écrits dramatiques de nos jours, ses idées se confrontent avec les nouvelles formes de théâtre, comme le sont l’écriture de plateau et le théâtre néo-dramatique, les deux questionnant profondément les stratégies de représentation théâtrale et les stratégies de prise de parole. Ces aspects nous intéressent et seront traités sur un corpus formé par des œuvres des « exilés du langage » (Anne Rosine Delbart, titre d’une étude consacrée aux écrivains d’expression française, publiée en 2005). Le thème de la guerre, traité ici, l’est sous une forme qui rappelle soit son sens général (situation conflictuelle, avec ou sans lutte armée) – Arezki Mellal (*L’étoile noire*) soit le combat effectif au nom d’une cause – Darina Al Joundi (*Ma Marseillaise*). Le but est d’observer comment la structure traditionnelle de l’écriture théâtrale se décompose pour se recomposer dans des alternances de narration, dialogue, répétition, reprises, description, et comment l’action naît de la combinaison subtile et inédite de cet amalgame.

Mots-clés : *théâtre, narration / récit, texte / discours, théâtral / narratif*

Maria-Mădălina BUNGET, Universitatea din Craiova / Universitatea din Liège, *L’image de la Guerre dans les manuels roumains de Fle*

Résumé: Véritable document — modèle, le texte (non)littéraire qui se trouve dans les manuels de Fle accomplit plusieurs fonctions et participe à la reconstruction d’un réseau interactif autour des discours qui le soutiennent. Une analyse des manuels utilisés en Roumanie pendant la période communiste va offrir une image de la manière de construction du discours à l’intérieur d’une institution vitale pour la société (l’école).

La question principale de recherche tourne autour de l’image de la Guerre illustrée dans les manuels choisis comme corpus.

Mais plusieurs questions secondaires sont envisagées :

- (i) Quel est le rôle du texte (non)littéraire traitant de la Guerre dans la complexité discursive des manuels roumains de Fle ?
- (ii) Est-ce que le choix de tel ou tel petit morceau de texte (non)littéraire illustre les réalités politiques des périodes historiques en question ?

Le corpus sur lequel se fonde notre analyse est formé de six manuels de Fle utilisés pendant la période communiste, outils indispensables aux enseignants de Fle lors des pratiques de classe.

La finalité consiste en une étude de l'image de la Guerre illustrée dans les manuels de Fle, avec une focalisation sur l'orientation politique et sa participation au contenu des manuels et, en même temps, une étude du fonctionnement (discursif et textuel) du texte (non)littéraire lors du passage d'une période historique à une autre.

Mots clés: *texte littéraire, texte non littéraire, guerre, idéologie, pratique de classe*

Elena PASCANIUC, Institutul „Bucovina”, Rădăuți, *Români bucovineni pe fronturile Primului Război Mondial. Istorie trăită vs istorie relatată*

Rezumat: În orizontul apropiat al împlinirii unui veac de la sfârșitul Primului Război Mondial și al împlinirii centenarului Marii Uniri, bibliografia dedicată acestor momente de răscruce în istoria omenirii și a poporului român s-a îmbogățit în mod considerabil. Studiilor generale sau speciale de istorie militară, de istorie a diplomației, de istorie socio-economică, li s-au adăugat titluri de lucrări memorialistice, prin care se conturează și o istorie culturală a Marelui Război, în care accentul nu cade doar pe victorii și înfrângeri, ci și pe sentimentele, emoțiile și reprezentările soldaților despre cele trăite pe front.

Ne-am îndreptat atenția asupra jurnalului de front al lui Leca Morariu, ținut în perioada 1914–1915, deoarece în paginile sale sunt și numeroase notații care surprind climatul spiritual românesc întreținut de românii mobilizați pe front, climat care avea să susțină și acțiunile militare, apoi politice care au dus la Unirea cu România din 1918. Cititorul contemporan poate recunoaște figuri ale intelectualității bucovinene cu frământările, speranțele, momentele lor de „înfrățire națională” din vâltoarea războiului. Din perioada petrecută de convalescența Leca Morariu în spitalele din Viena, memoriile sale oferă informații despre viața culturală a comunității românești din capitala Imperiului, în care se distingeau Grigori Pantazi, Viorica Ursuleac, Eugen Neșciuc, Arcadie Dugan etc.

În notele din carnetul zilnic ținut pe front, experiența războiului, amară, dureroasă (a fost rănit de trei ori, a fost luat prizonier de sârbi în 1918), este ușor împlânzită de momentele în care tînărul profesor se lăsa furat de preocupările sale artistice, intelectuale, de scriitor sau de cititor împătimit.

Însemnările din război datorate intelectualului bucovinean Leca Morariu stau alături de cele ale lui Constantin Milici și de poeziile soldatului Tomuț din Botașana Bucovinei și pot fi încadrate „memorialisticii mărunte” (conceptualizate de istoricul Valeriu Leu), contribuind la conturarea unei istorii culturale a Primului Război Mondial.

Cuvinte cheie: *Leca Morariu, Primul Război Mondial, intelectualii bucovineni, carnet de front, memorii, Unirea din 1918.*

Joi, 12 iulie, 17.00 – 19.00/ Moderator: Prof. univ. dr. Elena Brândușa STEICIUC

Anda-Andreea AVRAM (GRIGORE), Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, *Florin scrie un roman – metatext pe înțelesul copiilor*

Rezumat: În lucrarea de față ne propunem să urmărim modul în care discursul lui Mircea Cărtărescu se construiește într-un text scris special pentru copii și să identificăm, totodată, dacă există elemente de continuitate între tipul de scriitură care l-a consacrat pe autor și un astfel de text destinat copiilor.

Astfel, ceea ce ne interesează la finalul acestei lucrări sunt identificarea modului în care universul copilăriei este reconstruit și analiza modului de aplicare a tehnicilor postmoderniste. La fel ca în textele consacrate, Mircea Cărtărescu acordă și aici o atenție deosebită structurii și discursului, reușind să construiască o povestire densă, cu multiple nivele de interpretare, chiar dacă este un text dedicat copiilor. Cladit tot pe schema povestirii în ramă, *Florin scrie un roman* este o fină exemplificare pe înțelesul copiilor, și nu numai, a modului cum își construiește un scriitor postmodern textul fără a indica proceele utilizate și fără a numi trăsăturile postmodernismului.

Cuvinte-cheie: *literatura pentru copii, postmodernism, tehnici, Mircea Cărtărescu.*

Adrian DRAGNEA, Universitatea „Transilvania”, Brașov, „Pădurea spânzuraților” - Multiculturalismul unui spațiu literar traumatizant

Rezumat: Prezentul studiu se axează pe realizarea unui construct teoretic, punând în discuție câteva noțiuni foarte interesante precum: multiculturalitate, interculturalitate, identitate, alteritate, ficțiune, mărturie, document, mitul conștiinței naționale, având cel puțin două obiective majore: pe de o parte, explorarea retrospectivă și recuperarea estetică a unui timp traumatizant - Primul Război Mondial- și a unui spațiu tragic - Transilvania-, în cadrul romanului *Pădurea spânzuraților* de Liviu Rebreanu, iar pe de altă parte, decelarea unor mecanisme critice, socio-culturale, capabile să argumenteze necesitatea unei hermeneutici, a unui mod de a înțelege raportarea esențială a omului contemporan la o epocă tragică, încercând să dezvăluie mistere neconsumate și tensiuni nedefulate încă, produse de întâlnirea, ciocnirea unor civilizații diferite.

Cuvinte cheie: *memorie, multiculturalitate, interculturalitate, identitate, alteritate, roman.*

Georgeta Pompilia COSTIANU (CHIFU) Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați „Cămașa în carouri și alte 10 întâmplări din București” sau despre puzzle-ul narativ în opera Doinei Ruști

Rezumat: Cartea Doinei Ruști reprezintă un volum de povestiri care, prin firele narrative, ce asigură coeziunea tematică a cărții și fac legătura cu celelalte povestiri, poate fi considerată un roman în adevăratul sens al cuvântului. Aici e locul în care apar primele falii ale realității, primele semne ale unor fenomene fantastice care se vor manifesta cu frecvență și intensitate variabile pe parcursul celorlalte proze. Autoarea imprimă un stil ludic cărții și pare să se joace cu continuumul spațio-temporal mai ceva ca Einstein. Proza fantastică pe care o scrie Doina Ruști e în descendența unor nuvele eliadești, dar se remarcă prin originalitatea stilului și prin implicarea cititorului în actul de descifrare a textului. De Eliade ne mai amintește și insistența pe spațiul bucureștean, ecranul pe care se proiectează peripețiile fantastice ale personajelor. Interesant este că acest cadru nu e bidimensional, ci are adâncimea istorică conferită de povești precum cea a Emei-Bojorina sau istorii ca cea a lui Iane Farmacistu, un personaj din Bucureștii de veac XVIII. Se conturează, astfel, imaginea unui volum de proză înzestrat cu originalitate tematică și cu rafinamentul stilistic incontestabil.

Cuvinte-cheie: *volum, povestiri, fenomene fantastice, proze.*

Călin BÂRLEANU, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, Simboluri și acțiuni simbolice în romanul Zgomotul și furia al lui William Faulkner

Abstract: Despite the hypotheses and theories, countless already, which claim that Benjamin Compson would be an *imago Christi* or that he's closer to the animal kingdom, rather than the human one, Faulkner introduces him in the middle of "his" family projected in the novel, as son, brother, and after all, simply as human. Through the character that opens the narrative flows of the novel we get access to a world, with its own family customs, in which sometimes the gestures conceal, as well as the eyes have the ability to distort the essence of the truth. The debut of the novel, beyond Benjy's

inner flow, is marked by a few details that become relevant when it is discussed the perception, imaginary and the differences occurred in the register of meanings.

Keywords: *psychoanalysis, symbol, unconscious, synesthesia.*

Raluca ANDONIE (ARDEAN), Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați, *Marin Sorescu - portrait of a complete author*

Abstract: Often, people who are faced with an interview, with the precise intention of revealing themselves, prefer to crunch a contour that differs from reality. Practically, it creates a sketch that appeals to the general public and can be easily controlled. Marin Sorescu, the complete author who was remarked both in the country and beyond his borders, was not afraid to reveal to those who wanted to portray him in interviews throughout his lifetime. The sincerity, the depth of ideas, and the originality of the way in which it understood the natural things are easy to notice in the material signed by journalists who dared to enter the Sorescian universe. The author confesses that he finds particular satisfaction in discovering new talents to present to the audience without fear or even with the slightest thought that by this approach he could neglect his own potential. Further than promoting the authors whom he considered talented, Marin Sorescu, was one of the few promoters of Romanian cultural values abroad, persisting on promoting the culture by all means, therefore, becoming a cultural diplomatic passport worldwide.

Keywords: *interview, self, cultural passport, originality, reveal.*

Laurențiu ICHIM, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați, *Chestiunea unionistă în publicistica lui Octavian Goga*

Rezumat: Om politic de dreapta și scriitor de orientare tradiționalistă, Octavian Goga a fost, în egală măsură, și un publicist deosebit de activ în perioada pre- și post unionistă, o bună parte din articolele sale fiind reunite sub denumirea *Mustul care fierbe*. Accesibil pentru publicul larg după 1990, ansamblul acestor articole traduce, pentru cititorul de azi, nu doar opiniile scriitorului despre situația politică a țării, ci și o imagine foarte personală, uneori marcată de asperități punctuale și de o perspectivă cel puțin discutabilă asupra lucrurilor, a epocii Marii Uniri.

Cuvinte-cheie: *publicistică, scriitură politică, Marea Unire, chestiunea evreiască.*

Elena Brândușa STEICIUC, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, *Le suprême effort de la matière cherchant à s’alléger ... » : l’art chrétien du Moyen Âge français dans «La Cathédrale» de J.-K. Huysmans*

Résumé: En janvier 1898 paraissait à Paris La Cathédrale de Joris- Karl Huysmans, roman qui fait partie du « cycle de la conversion » de cet auteur, parti du naturalisme pour arriver à une quête mystique qui est le propre de ces artistes « fréquentés par la foi » (Nantet : 74). Esthète épris de l’art religieux du Moyen Âge et de la liturgie qui le charme lors de ses nombreux séjours dans des abbayes comme Solesmes et Ligugé, Huysmans ressent une immense nostalgie devant le déclin de la foi à l’époque moderne et, comme le montre Pierre Brunel, « le décadent retrouve à un moment ou à un autre, le christianisme » (Brunel : 15). 120 ans après la parution de ce livre qui est, entre autres, une somme d’érudition quant aux diverses facettes/savoirs/pratiques de ce Moyen Âge, nous nous proposons de répondre à quelques questions : quelle est l’interprétation, la lecture que Huysmans donne de l’architecture et de l’iconographie de la cathédrale de Chartres, la plus fastueuse de cette époque, où « l’on bâtissait pour l’éternité »? Quels sont les sens symboliques que l’auteur privilégie, tout en revisitant un temps et un chef d’œuvre qui le fascinent ? Nous nous rallions à l’opinion de Ruth B. Antosh, qui affirme à la page 77 de son ouvrage *Reality and Illusion in the Novels of J.-K. Huysmans*: « his interest is based on more than esthetic appreciation, however, for his studies of the

religious symbolism of the cathedral's physical structure draw him even closer to the Virgin who inhabits this edifice. » (Antosh: 77)

Mots-clés: *Huysmans, art religieux, érudition, symbolique, iconographie.*

Ioana Nadia POP (DAT), Universitatea din Oradea, *Mirajul tradiției și portretele feminine în opera lui Ioan Slavici*

Rezumat: Ioan Slavici se încadrează în grila tradițională, prin respectul pentru tradiție și promovarea specificului național. Deschiderea scriitorului spre literatura europeană, îi conferă operei modernitate. De-a lungul vieții sale, scriitorul s-a perindat între viață și cărți, el fiind conștient de faptul că, creația se suprapune existenței. Astfel, Slavici își înzestreză personajele cu destine umane și le plasează într-un mediu autentic, dând prozei sale caracter realist. Dominat de dorința de a oferi cititorilor o oglindă cât mai fidelă a realității, Slavici prezintă obiectiv lumea, aceasta devenind suport al operei sale, fiind astfel un narator omniscient și omniprezent. Scopul lui este de a oglindi în literatură existența cu tot frumosul și urâtul acesteia.

Universul creat de autor redă lumea românească exterioară, în care guvernează, diverse forțe distructive, pasiuni, zburciuni sufletești și frământări. Toate aceste acțiuni sunt proiectate de prozator atât cu admirație cât și cu teamă, acesta urmărindu-și protagoniștii cum se zbat, cum se chinuie, fiind convins că lucrurile s-au petrecut așa cum povestesc ei. Prin scrisul său, Ioan Slavici impune o realitate specifică, care definește specificul național. Aproximarea de popor și educarea lui au reprezentat pentru Slavici prioritățile scrisului, aceasta reiese din opera sa, al cărei mesaj se adresează omului simplu, din popor cu care se identifică. Fiind un cunoscător al realităților rurale ardelenice, prozatorul se focusează pe viața socială și particularitățile ei, acestea devenind sursa primordială de inspirație. Nuvelele sale au teme preluate din mediul satului românesc și zugrăvesc lumi raționale. Experiențele scriitorului fac obiectul descrierii și al plasării în timp și spațiu a acestora, lumea fiind prezentată real, luând naștere un univers identic celui parcurs de autor.

Creațiile literare slaviciene promovează un nou mod de a privi lumea, aceeași lume ca i-a stăpânit memoria prozatorului și se concentrează asupra invaziei realului în imaginar. Textele reconstituie gânduri și trăiri îmbâcsite de afecțiune, care sunt proiectate într-un spațiu al amintirii. Astfel, situațiile de viață vor fi transpuse artistic unde spațiul este indispensabil. Reperele spațiale și temporale conturează un anumit tip cultural al regiunii, care se multiplică în personaje. Itinerarul estetic al autorului este dominat de experiențele trăite, devenind astfel frânturi dintr-o existență. Slavici promovează imaginea satului românesc, imaginea oamenilor care își trăiesc viața într-un anumit ritual și știu să se bucure de frumusețile ei, făcând față și provocărilor existențiale. Nici mediul citadin nu lipsește din opera sa dar putem susține că scriitorul dovedește afinitate spre lumea satului.

Personajele feminine din scrierile lui Ioan Slavici provin aproape în totalitate din mediul rural fiind marcate de o încărcătură arhetipală vădită, axată pe categorii de vârstă: adolescența, fata de măritat, fiica, sora, nevasta, mama, văduva tânără, văduva bătrână, bunica, soacra, baba, etc. De regulă, în jurul femeilor tinere s-au creat universuri de visare, de luptă pentru că ele aveau puterea de a crea și de a procrea, erau frumoase și energice iar în jurul bătrânelor s-a instalat munca și dedicarea, acestea reușind să vegheze la unitatea familiei, având harul înțelepciunii. În familiile ardelenice, fiecare membru își are rolul și rostul foarte bine stabilit, nimic nu se face în grabă, totul fiind foarte bine gândit. Înainte de a se lua vreă decizie, stăpânul casei se sfătuiește cu ceilalți membri ai familiei dar în centrul universului familial se afla femeia, aceasta fiind liantul casei. De-a lungul operelor, femeia a fost capabilă atât de coeziune familială cât și de scindare când se lasă pradă ispitelor vieții și pierde lupta cu neajunsurile, defectele și viciile. Personajul feminin la Ioan Slavici este construit dinamic, fiind surprins în devenire, căutându-și mereu rostul și locul. Prozatorul reprezintă o punte de legătură între tradiție și epoca nouă, dând acesteia din urmă vigoarea rădăcinilor populare naționale și dovedind originalitate în prelungirea firului tradițional.

Cuvinte cheie: *tradiție, portret, feminin, trialogic, etic, istorie, religie, rural.*

Bernard DJOUMESSI TONGMO, Bursier Eugen Ionesco, Universitatea Dschang, Camerun, *De la « nuit » de l'identité à l'intrication culturelle dans Madame Bâ d'Erik Orsenna*

Résumé: Cet article entreprend, dans une perspective transculturelle, la mise en fiction des rencontres culturelles dans *Madame Bâ* d'Erik Orsenna. En effet, celui-ci, en mettant en évidence la culture malienne, le soninké, et la culture française à travers des personnages voyageurs, donne à s'interroger sur leur cohabitation. Ainsi, il conviendra de montrer comment, à la conception de la pureté culturelle incarnée par certains personnages français et maliens, s'oppose celle des autres personnages dont l'attitude investit plutôt la « phylie » et partant, l'enchevêtrement identitaire.

Lenuța-Otilia NIȚU (DOINA), Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, *Suprarealism și postmodernism în „Iubirile de tip pantof. Iubirile de tip umbrelă...”*

Rezumat: Un roman din 2016, postmodernist, apelează la imaginarul de factură suprarealistă, interpretând elemente ca visul, festivalul, povestea unică, drept interogări cu privire la adevăratul sens al vieții. Acest roman trimite către interiorizare. Este, în același timp, un roman despre teatru ca limbaj salvator.

Cuvinte cheie: roman, suprarealism, postmodernism, teatru, interiorizare.

Oxana STANȚIERU, Universitatea de Stat „Alec Russo” din Bălți, Republica Moldova, *Relația tată-fiu în cartea de memorii „Tata Vasile în 73 de episoade și XIV scrisori” de Vladimir Beșleagă*

Rezumat: Memoriile adesea sunt centrate pe restabilirea unui traseu de devenire, prin prisma relației copiii-părinți, din perspectiva a patru combinații: fiul scrie despre tată, despre mamă; fiica scrie despre tată, despre mamă. Acest tip de memorii justifică o motivare aproape universală: copiii simt necesitatea de a-și redescoperi părinții printr-un proces de rememorare, pentru un efect de conciliere. În această ordine de idei, memoriile scriitorului canonic din Basarabia Vladimir Beșleagă din opera *Tata Vasile în 73 de episoade și XIV scrisori* sunt mai mult decât o fixare documentară a cadrului istoric din partea stângă a Nistrului, a limbajului autentic și a schițelor ce i-au marcat existența. Autorul mărturisește singur și-l lasă pe tatăl însuși să vorbească prin scrisori, cu scopul de a se împăca cu felul de a fi al părintelui, cu propria sa receptare despre el. Prezentul articol are drept obiectiv de a reliefa caracteristicile relației tată-fiu prezentată în cartea de memorii „Tata Vasile în 73 de episoade și XIV scrisori”, prin prisma necesității de a ierta și a accepta, de a se elibera de propriile frustrări și a da noi dimensiuni acestei relații.

Cuvinte-cheie: Vladimir Beșleagă, memorii, scriitor basarabean, sensibilizare retrospectivă, copilărie rememorată.

Vineri, 13 iulie, 10.00 -12.00/ Moderatori: Conf.univ.dr. Daniela PETROȘEL

Daniela PETROȘEL, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, *Mircea Horia Simionescu. O bibliografie particulară*

Minodora BUCUR, Universitatea București, *Leșirea din vină sau drumul paradoxal spre nebunie în „Năpasta” și „Ciuleandra”*

Mariana BOCA, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, *O memorie a traumei: de la Herta Müller și Norman Manea, la Svetlana Aleksievici, Guzel Iahina și Liliana Corobca*

Rezumat: Studiul propune o interpretare comparativă a mai multor cărți din literatura actuală, dedicate traumei individuale și colective produse de istoria secolului al XX-lea. Analiza urmărește orientarea etică și emoțională a conștiințelor textuale în romanele ale Hertei Müller, Norman Manea, Svetlana Aleksievici, Guzel Iahina, Liliana Corobca, raporturile dintre memoria trăită și memoria imaginată, rezultatul ficționalizării istoriei și mesajele centrale construite în text pentru conștiința cititorului. Scopul studiului este acela de a descoperi poziția fiecărui autor asupra istoriei ca memorie a traumei, pentru a înțelege substanța influenței care îl vizează pe cititor.

Cuvinte cheie: *memorie, traumă, istorie, conștiință, etică.*

Gabriela HECTOR, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, *Aron Cotrus printre voievozi*

Rezumat: Primul Război Mondial a fost piatra de încercare a unei întregi generații. Cum orice luptă are ca rezultat o lămurire existențială, experiența belică a avut ecou și în planul creației literare cotrușiene. Acordându-se pe note whitmaniene, Aron Cotruș a reșezat omul la locul său de cinste, dar, nu prin supradimensionare ci, prin esențializare. Poetul își rezervă dreptul a-și înobilă propriul neam prin voievodalul IO, recunoscând astfel meritele celor mulți și simțindu-se solidar cu aceștia.

Cuvinte cheie: *război, whitmanian, voievod, om, solidaritate.*

Lavinia SEICIUC, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, *Foamea și durerea: avatarurile detenției politice în literatura carcerală postdecembristă*

Abstract: The fall of the communist regime in Romania led to the end of censorship, so in the '90 numerous memoirs were published, dedicated to communist repression. Carceral literature represents a peculiar segment within the autobiographic genre, as it consists in a variety of styles and contents. The authors of such writings share in common the traumatizing experiences of detention in the communist prisons, from psychological extermination to torture and abuse. Independently of the cultural level or moral structure of the authors, the two main motifs that dominate the reports of incarceration are hunger and physical pain. We intend to point out the ways in which several such authors relate to the two experiences and analyze the discursive practices that build the expressive and persuasive character of some representative fragments excerpted from carceral literature.

Keywords: *fall of communism, censorship, memoirs, communist penitentiaries.*

Otilia UNGUREANU (RĂUȚĂ), Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, *(Re)construcția identitară. Între memoria trecutului și „memoria viitorului”*

Rezumat: Plecând de la ideea că istoria exercită o importanță majoră în conturarea personalității umane, lucrarea de față își propune să analizeze maniera în care se reflectă în literatură conștiința individului care luptă cu mecanismul istoric pentru supraviețuire. Istoria rememorată capătă însă dimensiuni diferite în funcție de cel ce relatează faptele. Alăturarea a trei scrieri memorialistice ne-a condus spre ipoteza că omul poate alege să-și amintească trecutul ca pe o sumă de evenimente iminente care prin suferință au întărit ființa și au conturat o conștiință morală lucidă sau poate alege

să evoce răul, proiectând o viziune macabră a realității trăite. Astfel, rememorarea poate (re)construi identitatea ființei atunci când trecutul este acceptat cu seninătate în ciuda tragismului vieții, mesajul personajului-narator accesând o perspectivă vizionară a unui viitor luminos. Pe de altă parte, evocarea la nesfârșit a răului pur dezechilibrează ființa umană, care rămâne prinsă într-un trecut traumatizant, ce nu permite conturarea unei „memorii a viitorului”.

Cuvinte cheie: (re)construcție identitară, memorie, Herta Müller, Anița Nandriș-Cudla, Liliana Corobca.

Francisca Iulia PIESZCZOCH (AIRINEI), Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, Glasul războiului în discursul narativ din operele prozatorilor bucovineni interbelici

Abstract: Our analysis is focused on researching some linguistic and literary aspects regarding the evolution of the literary language in relation to the history (The First World War or the interwar period) in the Bucovina prose. We will take into consideration the way the narrative discourse reflects the emotions and sufferings caused by war.

Keywords: literary language, narrative discourse, The First World War, interwar period.

Otilia IGNĂTESCU, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, Realitate și ficțiune în literatura pentru copii de inspirație istorică: strategii și consecințe ale ficționalizării

Rezumat: Istoria reprezintă reconstituirea trecutului umanității pe baza izvoarelor istorice/surselor de informare; istoria are rolul de a oferi adevărul despre trecutul umanității prin interpretarea cu obiectivitate a izvoarelor istorice, în timp ce literatura înseamnă ficțiune, invenție, subiectivitate, limbaj, expresivitate. Prin urmare, literatura de inspirație istorică presupune evocarea trecutului istoric, redarea unor momente din istoria unui popor, prin intermediul mijloacelor specifice literaturii. În acest articol, ne propunem evidențierea particularităților literaturii pentru copii de inspirație istorică din perspectiva, pe de o parte, a încadrării în aria literaturii pentru copii, pe baza unor criterii precum tematica, accesibilitatea, valențele educative etc., iar, pe de altă parte, din perspectiva raportului realitate-ficțiune pe care întâlnirea literaturii cu istoria îl implică.

Cuvinte-cheie: literatura pentru copii, istorie, realitate, ficțiune.

Florin Daniel DINCĂ, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, Dinamica discursului literar reconstructiv sau „Puterea, poezii și Colocviul național de poezie (Iași, 1978)”

Rezumat: Colocviul național de poezie de la Teatrul Național „Vasile Alecsandri” din Iași (18–20 octombrie 1978) a rămas un eveniment literar memorabil, mai ales din pricină că acolo rezistența prin cultură, despre care azi vorbim și scriem în fel și chip, și-a primit cartea de identitate în văzul și în auzul tuturor. Cititorul de azi, care află despre Colocviul național de poezie de la Iași, se întreabă, pe bună dreptate, ce au spus atunci și acolo Ștefan Aug. Doinaș și Dorin Tudoran, de vreme ce prin discursurile lor i-au pus pe jar pe schingiuitorii culturii românești, astfel că s-a considerat necesar ca aceștia, pe lângă alții, să fie urmăriți prin mijloacele specifice activității D.S.S.-ului ceaușist.

Ceea ce ne propunem prin „Dinamica discursului literar reconstructiv sau «Puterea, poezii și Colocviul național de poezie» (Iași, 1978)” este să recuperăm adevărul istorico-literar din ceea ce avem la îndemână. După ce vorbise despre Colocviul național de poezie de la Iași în „Poezia este sau nu este”, interviu acordat lui Valeriu Stancu pentru „Opinia Studentească” (7–8/1978), Dorin Tudoran avea să scrie „Cizmare, nu mai sus de sanda!” („România literară”, 21 mai 1997), pornind de la cele descoperite în Cartea Albă a Securității. Istorie literare și artistice (1969–1989), privitor la acest subiect: Colocviul național de poezie din 1978. Persistența imaginii deformate a Colocviului național de poezie de la Iași este o realitate care nu poate să fie corectată dintr-un motiv simplu: rechizitoriul

lui Doinaş și pamfletul lui Dorin Tudoran nu ne sunt accesibile integral, primul, și nici direct, al doilea.

Cine lecturează notele și rapoartele din *Cartea Albă a Securității. Istorii literare și artistice* (1969–1989) și din *Eu, fiul lor. Dosar de Securitate*, privitoare la *Colocviul național de poezie* de la Iași, este imposibil să nu observe că toți vorbeau despre echivalența dintre Păunescu și imaginarii Necesias și Lychesias, dar ofițerii și informatorii nu cutezau să rostească o vorbă despre echivalența dintre cizmarul Apelles și Ceaușescu, toți furișându-se în spatele formulei „*interpretări politice grave*”. Publicând „*Cazul Doinaş*” („Apostrof”, 2/2014), Gelu Ionescu, martor ocular la *Colocviul național de poezie* (1978), avea să evoce figura lui Doinaş, care a zgâlțâit auditoriul prin cutezanța referatului său. Scriind „*Elegiile unui pamfletar*”, prefața la volumul *România ca părere* (2015), Sorin Antohi, alt martor ocular, avea să evoce figura sedițiosului Dorin Tudoran.

Cuvinte-cheie: *literatură, colocviu, subversiune, Securitate, totalitarism.*

Vineri, 13 iulie, 14.00 -16.30 / Moderator: Lector univ.dr. Geta MOROȘAN

Geta MOROȘAN, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava „*Antierotica*” - *Sintaxa discursului liric*

Rezumat: În „*Antierotica*”, cea de-a treia carte de poezii a suceveanului Doru Mihai Mateiciuc, descoperim un poet cu o structură ideatică și discursivă complexă, a cărei creație pare a fi o sinteză a atitudinilor lirice de până la el, neoromantice, expresioniste, simboliste, avangardiste, dominate, desigur, de o notă personală distinctă, a cărei amprentă se vedește într-un anume fel de tristețe (nostalgie?) de fundal și o anume libertate a configurării discursului liric. Nu tematica, complexă, este nouă, cât cumulum de trăiri care o circumscriu. Si în această tendință de multcuprindere, de spunere a ascunsului, cuvintele se întovărășesc după o logică numai a lor, independentă, coboară pe pagină în trepte odată cu trăirea poetului, se contopesc sau se desfîră, se separă și se însingurează orgolioase; virgulele lipsesc în majoritatea textelor, sau apar în unele cu un al rol, inserând goluri, distanțând imperativ cuvintele – care se întrupează numai în minuscule (chiar și în titlu sau pentru nume de sfinți), ca și cum ar continua o spunere care a început cândva, demult, iar când se întâlnesc în figura repetiției trimit spre tâlcuiri diverse, revelatorii.

Cuvinte cheie: *discurs liric, Antierotica, libertate, Doru Mihai Mateiciuc.*

Diana ZAHARIA, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, *Generația pierdută și noile grupări literare postbelice*

Rezumat: Atunci când vorbim despre „generația pierdută” ne referim la scriitorii care au debutat în intervalul 1944–1947, aceștia alcătuind o generație nu doar prin unitatea de vârstă, ci și prin formarea lor comună, prin transcrierea experienței războiului în literatură și printr-o estetică nouă, ce face legătura între modernismul interbelic și marile (deși marcate ideologic) creații postbelice. Încercând să studiem așa-numita generație pierdută, am realizat că aceasta a parcurs traseul cronologiei obișnuite ideal național-grupare/cenaclu-literatură, dar că, în cadrul ei, o influență mai mare asupra creației a avut-o spiritul de generație, concretizat în numeroase grupări și publicații. În acest context, putem porni de la ipoteza că ziarele, revistele, organizațiile au avut un rol esențial în definirea literaturii generației la care ne referim. Așadar, am încercat să vedem care sunt liniile programatice pe care le impun literaturii (și mai ales prozei) cele două câmpuri de forță din viața culturală postbelică (oglundite de viața politică) și cum se raportează scriitorii debutanți acum la noile grupări influențate de rațiuni ideologice. Publicațiile apărute în acest interval istoric ne oferă un peisaj interesant. Nu în ultimul rând, am evocat modul în care viața clandestină a grupărilor și organizațiilor de ajutorare a intelectualilor persecutați de noua dictatură, comunistă, se reflectă într-o literatură devenită, în aceste condiții, o literatură a traumei.

Cuvinte cheie: generația pierdută, grupări literare, publicații postbelice, literatura războiului, ideologie comunistă.

Iuliana OICĂ, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, *Visul oniricilor – între romantism și suprarealism*

Rezumat: Trecând în revistă influențele onirismului românesc, se poate afirma că scriitura onirică se dovedește a fi o sinteză recuperatoare a fenomenelor care au traversat literatura modernă, pe care le valorizează dintr-o nouă perspectivă. Visul invadează realitatea, reconfigurează imaginar existența, textul fiind liber în sine, scriitura edificând – printr-un proces de dislocare – o lume posibilă. Dacă romanticul visa continuu, cu ochii larg deschiși, recreând trecutul, suprarealistul transpunea estetic și textual experiențe ce revelau trăirile din planul inconștientului, oniricul *face* vise ca și cum ar visa, invadând astfel realitatea deconcertantă. Originalitatea viziunii oniricilor asupra textului creat după regulile visului este conferită de sinteza pe care o realizează între visul de tip romantic și cel propus de suprarealiști. Totuși, onirismul propune o paradigmă estetică înscrisă, prin spiritul de opoziție, în tendința generală de ieșire din canoanele ideologiei constrictive, dar și în dorința de a se racorda, prin spiritul novator, la fenomenele artistice europene.

Cuvinte cheie: vis, paradigmă, pedagogie a curajului, limitare, evadare.

Maria EPATOV, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, *Identitate și memorie în Tache de catifea de Ștefan Agopian*

Rezumat: *Tache de catifea* de Ștefan Agopian este un roman polifonic în care memoria și istoria sunt în permanență redefinite de o polifonie a vocilor narrative care construiesc un univers în care timpul și spațiul sunt resemantizate. Lucrarea își propune să analizeze mecanismele construcției universului ficțional, cu accent pe polifonia vocilor narrative, care schimbă perspectiva asupra istoriei și memoriei, precum și să analizeze mărcile identitare ale scrierii lui Ștefan Agopian.

Cuvinte cheie: mărci identitare, memorie, polifonie, voci narrative.

Alina TRACHE, Liceul Teoretic „Ovidius” Constanța, *Mesianismul patruzeciopist (Al. Russo)*

Rezumat: Mesianismul patruzeciopist a evidențiat un călător romantic – Al. Russo ce a oferit admirabile descrieri ale Munților Neamțului, ale priveliștilor pitorești în scrieri precum *Piatra Teiului*, *Iașii* și locuitorii lui în 1840, *Studii naționale*. În ceea ce privește opera lui Al. Russo *Cântarea României* s-a vorbit despre un mesianism romantic, un poem în proză în care domină descrierea poetică, o prezentare alegorică a momentelor importante din istoria poporului român. Mesianismul este definit ca „o atitudine profetică și de exaltare în împlinirea unei misiuni prin sacrificiu”, devenind una dintre caracteristicile distinctive ale romantismului „strâns legată de problematica geniului și a eroului”, iar în literatura română, generația pașoptistă a fost caracterizată prin mesianism. Mai târziu mesianismul a fost înlocuit de profetismul poeziei lui Octavian Goga, „ca expresie a sentimentului de așteptare a unui izbăvitor național, precum și de mesianismul literaturii promovate de poporanism”. Spre deosebire de opera lui Alecu Russo, mesianismul scrierii României supt Mihai-Voevod Viteazul este o caracteristică a operei sale, deoarece devine o trăsătură structurală a vieții sale, acea „viața mai expresivă decât opera”, după cum o califică Șerban Cioculescu. Căci se remarcă în perioada pașoptistă vizionarismul revoluționar, astfel istoricul se îndreaptă spre trecut, iar revoluționarul spre viitor. Literatura pașoptistă ilustrează caracterul scrierilor celor care luptă pentru o cauză din care se desprinde patriotismul cu tonalități diferite, persuasiunea, relevând aspecte ale unei matrice spirituale specifice epocii sale. Ca toate operele cu caracter mesianic ale epocii pașoptiste *Cântarea României* impresionează dincolo de aspectul retoric al frazei sau de ritmul interior ce dă aspectul unei proze ritmice, prin semnificații, căci dacă în *Piatra Teiului* înfățișează pitorescul unei lumi de basm, luând

ipostaza unui pelegrin ce își cunoaște țara, în Cântarea României pelegrinul se transformă într-un apostol, profet al țării sale.

Cuvinte cheie: *mesianism, pitoresc, pelerin, călător romantic, poem în proză, descriere poetică.*

Elena TRACHE, Liceul Teoretic „Lucian Blaga” Constanța, *Drumul „horei” (Liviu Rebreanu)*

Rezumat: În *Drumul „horei”* (Liviu Rebreanu) s-a evidențiat faptul că romanul, mai ales cel de factură realistă, reliefează prin structură acest aspect al cronotopului drum în accepție de axă a narațiunii, de drumul „horei”. În romane, însă, se regăsește o valență a drumului, o metaforă a romanescului, asigurând o continuitate firească între lumea din afară și lumea dinăuntru, drumul mediind raportul dintre ficțiune și realitate. De aici, percepția lectorului cu privire la simetria structurală a romanelor lui Liviu Rebreanu care izolează spațiul ficțiunii, preocupându-se de conturul universului romanesc, lăsând impresia circularității și alcătuirea firului epic precum un corp sferoid (drumul spre satul Pripas – *Ion*, drumul sugerat de orientarea privirii – *Pădurea spânzuraților*).

În romanul *Ion* se relevă un astfel de topos prin imaginea satului Pripas la nivelul ficțiunii, iar la nivelul realității scriitoricești acesta dezvăluie elemente ale satelor natale – Maieru și Prislop. Analizând elemente ale simetriei incipit – final se observă, la nivelul construcției, un paralelism perfect în romanul *Ion* de Liviu Rebreanu atât între incipit și final, cât și între expozițiune și deznodământ. Drumul aici este cel care face legătura dintre exterior și interior în cadrul spațiului propriu-zis al firului narativ, dar și intrarea și ieșirea lectorului din lumea ficțiunii – devenind o axă a narațiunii propriu-zise. Sunt astfel semnificative în acest sens paginile cu care se deschid și se sfârșesc romanele. Metafora drumului descris la începutul și sfârșitul romanului *Ion*, precum și imaginea spânzurătorii din *Pădurea Spânzuraților* închid în paginile cărții drame umane, fiind, în același timp, un avertisment.

Compoziția bipolară a cărților. (În *Ion* – Glasul pământului și Glasul iubirii; Răsăritul și Apusul în Răscoala), planurile paralele și evoluția gradată a conflictului dezvăluie imaginea unei construcții solid articulată, amintind de formula marilor edificii epice tolstoiene. Aceeași construcție circulară în care se remarcă forma cronotopului drum de axă a narațiunii se observă și în romanul *Pădurea spânzuraților* care debutează cu scena spânzurării cehului Svoboda și se încheie cu scena spânzurării românului Apostol Bologa. Astfel, se poate afirma că viziunea asupra literaturii și întreaga operă a lui Liviu Rebreanu se situează sub semnul cronotopului drum.

Cuvinte cheie: *drum, cronotop, ficțiune, realitate, metaforă a romanescului, simetrie.*

Oana Mădălina PARASCHIV (MĂRUNȚELU), Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, *Ars combinatoria în poezia lui Șerban Foarță*

Rezumat: Deși jocurile de cuvinte sunt omniprezente în limbajul cotidian, în presă sau în publicitate, literatura ne furnizează fenomene sofisticate și ne permite o analiză complexă, precisă, nuanțată, în funcție de mai multe criterii. Inventivitatea poetului timișorean Șerban Foarță este evidentă prin forma poeziilor și prin jocurile de cuvinte pe care acestea le conțin. Combinând sunete, silabe, structuri sintactice și mai ales semnificații, prin jocurile de cuvinte autorul își dezvăluie măiestria. Transgresând limitele, Foarță dă dovadă de fantezie verbală; el regândește regulile, transformă codurile și le dă voie să se întrepătrundă, provocând dependența între jocurile de cuvinte și creativitate. Autorul, în stilul său caracteristic, combină vorbele de spirit cu anagramele, holorimele, enunțurile jucăușe sau încifrate.

Cuvinte cheie: *figuri, ludic, jocuri de cuvinte, creativitate, holorime.*

Anissa TAOUIL HASSOUNA, University Hassan II, Casablanca, Morocco *The Nationalistic and Patriotic Implications in Mihai Eminescu’s Poetry*

Abstract: In my presentation, my aim is to shed light on some of Mihai Eminescu's poems which reflect his nationalism and patriotic feelings. In addition to being generally known as a Romantic poet, his being a member in "Junimea" literary circle and his friendship with politician Titu Maiorescu, in addition to his experience in journalism and his being an editor for the newspaper *Timpul*, subsequently drove him to the circles of the Conservative Party, the world of politics and turned his attention to many national issues such as the political disagreements which existed between Romania and Moldova and the socio-political climate of minorities, amongst others. By analyzing some of his poems, my aim is to demonstrate to what extent he reflected nationalistic feelings and an endless love for his homeland and its unique splendor. In addition, I shall be arguing that if he was soon proclaimed as Romania's national poet, that was because, on the one hand, he wrote in an age of national revival, and on the other hand, he was received as an author of paramount significance by Romanians in all provinces. Nowadays, he is not only the most influential Romanian poet in Romania, but also the national poet of Romania, Moldova and of the Romanians who live in the Ukraine.

Keywords: *literature, self-consciousness, nationalism, political stand, public's love.*

Varia (Corpul A, Sala 119)

*Joi, 12 iulie, 14.00 – 16.30/ Moderatori: Prof.univ.dr. Vasile SPIRIDON,
Conf.univ.dr. Claudia COSTIN*

Vasile SPIRIDON, Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău, *Generația franceză „baby-boom”ajunsă la maturitate*

Rezumat: Generația „baby-boom” (adică a copiilor născuți între 1945 și 1952) se află în jurul vârstei majoratului atunci când Franța, după ce învinsese greutățile de tot felul pricinuite de cel de-al Doilea Război Mondial, devenise prosperă. Viitorul părea că îi va fi trasat, fără mari sinuozități, din partea părinților. Și totuși, o bună parte a acestei generații s-a revoltat împotriva tutelei vârstnicilor și a repudiat noile standarde impuse de societatea de consum. În comunicarea de față, îmi propun să decelez cauzele care au dus la izbucnirea mișcării studențești din mai 1968, care, deși nu era previzibilă, s-a extins la nivelul întregii societăți franceze. După trecerea în revistă a evenimentelor acelui moment de ruptură, voi descrie consecințele avute pe termen scurt, dar și în durata lungă a istoriei. Sunt consecințe care se resimt și astăzi în întreaga Europă.

Cuvinte-cheie: *generație, liceu, mișcare studențească, societate de consum, universitate.*

Oana URSACHE, Universidad de Granada, Claudia COSTIN, Universidad de Suceava, *Anița Nandriș Cudla. Memorias de una mujer de Bucovina deportada en Siberia. Un estudio cuerpológico*

Resumen: Una mujer simple de Bucovina, provincia histórica en el norte de Rumanía, raptada y deportada en Siberia junto con sus tres hijos, escribe un Archipiélago Gulag femenino, contando su sufrimiento de mujer y madre expatriada en Siberia, una proscrita desarraigada y alejada del mundo que conocía y controlaba. La historia del manuscrito y su primera edición en 1991 nos parece por lo menos igual de interesante que la misma epopeya de esta súper mujer.

Escribe en el dialecto de Bucovina y la edición de ha hecho preservando rigurosamente el lenguaje inicial, sin corrección ninguna, dejando a Anita escribir en la oralidad más auténtica contando sus memorias como de una cocina de pueblo se tratara.

Anita murió en 1984, el año de Orwell, muy cerca de donde nosotras vivíamos, nosotras, las autoras del presente trabajo de investigación, sin que nadie le conociera la heroicidad de sus hazañas. Murió a nuestro lado sin poder aprender nada del aguante físico y psicológico de esta mujer, de su cuerpo torturado, hambreiento, huido, olvidado, destrozado, vigilado.

Palabras clave: *mujeres deportadas en Siberia, el cuerpo detenido, supervivencia en el Archipiélago Gulag, memorias de la detención política femenina.*

Maria TOMULESCU, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, *Politețe și impolitețe în discursul televizual românesc actual*

Rezumat: Comunicarea reprezintă, fără îndoială, mijlocul central de interacțiune între semeni și principala modalitate de socializare. „Puterea cuvântului” nu este o simplă expresie, ci transmite subliminal un adevăr neglijat o perioadă foarte lungă de timp și anume latura duală a cuvântului și, automat, a enunțului. Cuvântul „pornește” dispute, dar are și o valoare terapeutică; cuvântul înseamnă interacțiune și cooperare, dar și contrazicere și conflict. Indiferent de subiect, fiecare act de comunicare trebuie să respecte două principii fundamentale – principiul politeții și cel cooperativ. Acestea facilitează transmiterea, decodarea mesajului și atingerea obiectivelor conversaționale, dar mediază și relațiile interumane.

În studiul de față am identificat principalele aspecte ale politeții și ale impoliteții într-un corpus de texte format din emisiuni din actualitate difuzate pe diverse canale de televiziune și care au ca subiect moda. De asemenea, se abordează și noțiuni precum politețea pozitivă și negativă, ilustrarea diferențiată a politeții pozitive și a celei negative, precum și comportamentul strategic pe care vorbitorul îl adoptă penstru satisfacerea eului pozitiv sau a eului negativ. Lucrarea prezentată, prin tematica sa, prin modul de rezolvare și prin rezultatele obținute, se constituie într-un material științific care vine să completeze cunoștințele actuale din domeniul discursului televizual privit din perspectivă retorico-pragmatică.

Cuvinte cheie: *comunicare, politețe pozitivă, politețe negativă, modă, dispută.*

Ana-Nela HĂRBU (POPOVENIUC), Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, *Differentiated Performance Method - Another Kind of Teaching Speech*

Abstract: The article describes an innovative didactic strategy, the differentiated performance method, analyzed from a discursive perspective, with emphasis on the formation and development of communication skills in pupils of primary classes. The article analyzes the communicative model having as its starting point the act of communication which includes the concrete conditions for its production, exemplified by the following functional categories: pragmatic approaches of communication situations, language functions and communication competence, semiotic process, syntactic axis of language, linguistic production and conditions. Through these categories, the two approaches to communication (communication as a process by which A sends a message to B, a message that has an effect on it and communication as negotiation and change of meaning) not only does it interact but it also interferes. It also analyzes the issue of a differentiated didactic approach to communication by integrating the concept of differentiated instruction in communication, which is for all categories of educators, regardless of the intellectual potential and the level of knowledge they possess, transmission of cognitive experiences in view of the production of meaning and the realization of the understanding process.

Keywords: *didactic speech, method, communication skills.*

Mihaela BUNDUC, Universitatea din Craiova, *Iasi, war capital in the intimate litterature: between desire to reflect-create and source memory*

Abstract: Starting from Queen Maria's Diary as well as from other significant testimonies concerning the WWI, this article tends to analyze whether these texts remain simple individual testimonies, therefore subjective, concerning Iași in that period or they become today memorial documents at the disposal of the Romanians, in general, and of the historians, in particular.

Keywords: *Iași, War Capital, Queen Maria, testimony, past, present.*

Alina Adina CRISTEA, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, *Le statut de la femme dans la société musulmane*

Résumé: L'objectif de notre communication est de se pencher sur les personnalités féminines des romans *Les funérailles* de Rachid Boudjedra, *Le Village de l'Allemand* ou *Le Journal des frères Schiller* de Boualem Sansal et *L'Interdite* de Malika Mokeddem. Notre approche se concentre sur le statut de la femme dans la société musulmane patriarcale qui fait de ses représentantes féminines la cible des attitudes violentes de toutes sortes, du mépris de la gente masculine manifesté à l'égard de toute tentative de la femme d'accéder à l'éducation, à la culture, à l'émancipation et à la liberté d'expression.

Mots clés: *femme, violence, société musulmane, Islam, statut, oppression, agressivité, religion, discrimination.*

Oana STREJAC, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, *Analiza semio-lingvistică a comunicării de tip chat de Gaming*

Rezumat: Lucrarea și studiul întreprinse vizează aplicarea câtorva elemente fundamentale ale pragmaticii lingvistice și ale analizei discursului, cu precădere ale analizei automate a discursului, din perspectiva identificării modului de manifestare a unor ocurențe conceptuale și a unor aspecte pragmatice și semantice în formele sale caracteristice comunicării mediate de calculator. Considerentele inițiale ale tezei noastre își au rădăcinile în ideea lui Greimas (1983: 17): „comunicarea nu mai este considerată un simplu transfer de cunoștințe, ci o strategie de persuasiune și interpretare, ea se bazează pe o relație fiduciară modulată de instanțele explicite ale credibilizării și asumării acestei credibilități”, menționată de Daniela Rovența-Frumușani și de Elena Dragoș: „semioticile modale se subsumează semioticilor comunicaționale, dominate de conceptul de eficacitate (legată de comunicarea asumată sau participativă)” (Rovența-Frumușani 1995: 173 și Dragoș 2000: 89). Pornind de la acestea, ne-am propus să identificăm formele sub care unele elemente definitorii ale conceptului de discurs și, în mod particular, unele concepte pragmatice și semantice, se regăsesc între caracteristicile discursului mediat de calculator, reflectate printr-o analiză automată.

Cuvinte cheie: *analiza automată a discursului, discursului mediat de calculator, chat de Gaming.*

Joi, 12 iulie, 17.00 – 19.00/ Moderatori: Lector univ.dr. Nicoleta MOROȘAN

Nicoleta MOROSAN, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, *L'ancrage culturel par la fonction métalinguistique des alternances codiques*

Abstract: An important dimension of code-switching defined, in a conversational context, as “the juxtaposition within the same speech exchange, of passages of speech belonging to two different grammatical systems or subsystems” (Gumperz, 1982) is the metalingual function of language. This

paper aims at investigating the way in which the discourse where the “matrix language” incorporates “embedded languages” (Myers-Scotton, 1993) focuses on the particular form they verbalise a concept while at the same time delineating specific cultural areas.

Keywords: *code-switching, metalingual function of language, cultural identity.*

Elena-Andreea NEAGU, Universitatea București, *Identitatea vizuală a manechinului din revistele de modă ale anilor '50 (Vogue Paris)*

Rezumat: Discursul din presa feminină, văzut ca o putere frivolă, cu puternice note de superficialitate, a reprezentat apanajul femeilor care, în Franța de după cel de-Al Doilea Război Mondial, (scîndată înainte între Regimul de la Vichy și Rezistență), au dorit să își câștige independența financiară căutând să devină avatarele unor profesii inaccesibile până atunci. Ne oprim asupra cazului redactorului-șef al revistei Vogue Paris, din perioada 1954-1966, Edmonde Charles-Roux, fiică de ambasador și infirmieră pe front, angajată și în mișcarea de Rezistență franceză. Din 1954 și până în 1966, Edmonde Charles-Roux adoptă o politică atipică pentru o revistă de lux, aflată sub patronaj american (Condé Nast). Ideile sale inovatoare schimbă Vogue-ul anilor 50 de la punerea în pagină, la conținut. Asistăm la o nouă ierarhizare, la o altă prioritizare a elementelor ce compun discursul jurnalistic. Dintr-o revistă de modă, dedicată unei elite, cititoarelor le sunt propuse articole și reportaje despre viața culturală a urbei, precum și recenzii ale celor mai recente apariții editoriale, cronici de întâmpinare ale celor mai tineri scriitori ai vremii. Vernisaje, expoziții ale unor artiști în vogă (André Derrain, Picasso), extrase inedite din romanele scriitorilor. Conducerea americană, trustul de presă Condé Nast, o invita în mod regulat în America, unde, timp de 15 zile analiza viața culturală a Manhattan-ului, comparând-o cu cea de la Paris, astfel că a fost posibilă o colaborare cu marii fotografi ai epocii: Irvin Penn, Richard Avedon, David Bailey, Guy Bourdin, care mergeau la Paris pentru a fotografia manechinele în schimbul unei remunerații insuficiente, însă prestigiul și onoarea de a semna în paginile dirijate de redactorul-șef francez, primau. Celebrul manechin Enid Boulting explică linia editoarială vădit culturală a revistei prin aceea că Edmonde Charles-Roux era o intelectuală desăvârșită. Fotografia are o importanță majoră în publicațiile de acest gen. Revistele de modă sunt formatoare de opinie în materie de frumusețe feminină, prin fotografie inducând cititoarelor esența viziunii vremii despre femeie.

Identitatea vizuală a manechinului transmite prin forța portretului realizat de camera obscură a fotografului, ideea că femeiele pot accede la o lume mai bună, la lux și bun gust vestimentar. Iandvertența dintre realitatea Franței de după Război, cu o majoritate de femei sărace, cărora le era cu greu accesibilă revista din cauza prețului, și realitatea propusă de revistă, cu femei cu aspect perfect, care corespundeau normelor impuse de marile case de modă (Christian Dior, Yves Saint Laurent) devine cheia spre înțelegerea scopului și utilității unei astfel de publicații, acuzate deseori de superficialitate: aspirația într-o lume mai bună și iluzia tinereții veșnice.

Coperțile Vogue propun de fiecare dată femei tinere, perfecte. Mitul „tinereții fără bătrânețe și al vieții fără de moarte” se vrea o capsulă a timpului, posibilă numai prin aparatul de fotografiat al celui care vede obiectul imortalizat (manechinul și vestimentația). Dar aici intervin mai multe probleme: pe de-o parte transparența imaginii, faptul că eu, ca cititor văd același obiect văzut de fotograf, dar îl văd, oare, așa cum era el, în realitatea imediată sau, asist, de fapt, la viziunea fotografului, care prin unghiul propriu prezintă o realitate obiectivă ce devine subiectivă? Un *mise en abîme* de care pot fi sau nu conștient pentru că «l'image imagine [...]. La photo nous met sous les yeux ce que nous croyons voir. Mais qui voit?» [Boubat, 1989:203]. Modigliani spunea despre picturile sale că sunt niște „fotografii ale unor vise pictate de mână”, în vreme ce fotografia pleacă de la realitate, dar o transcende prezentând doar un fragment, o "felie de viață", care poate fi cu atât mai mult pusă sub semnul unei false autenticități, cu cât intervin problemele de ordin regizoral: fotografia de modă este asemenea unei secvențe teatrale, „amorte” într-un decor special creat. Vorbim despre o realitate confecționată cu bună știință, care se dorește a fi receptată întocmai. Imaginea manechinului din fotografia de modă poate însă genera aspirații înalte, admirație, fascinație și model sau dă frâu liber frustrării, neputinței atingerii perfecțiunii redată prin fotografie?

Cuvinte cheie: *discurs, presă, feminism, identitate (vizuală), fotografie.*

Oana ATOMEI (NECHITA), Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, *Hiponimia și meronimia în terminologia nutrițională*

Rezumat: Relațiile semantice de hiponimie și meronimie se întâlnesc foarte des în vocabularul specializat. Aceste relații reprezintă o ordonare lexicală ierarhică a conceptelor. În terminologia medicală, conceptele sunt definite și enumerate în funcție de sistemele ierarhice în care sunt incluse.

În analiza noastră asupra terminologiei nutriționale am observat hiponime și meronime monolexice, dar și construcții sintagmatice care contribuie la definirea precisă a subdomeniilor nutriției și a anumitor boli, disfuncții și nutrienți. Astfel, termenii medicali se pot clasifica în hiperonime și hiponime, în funcție de domenii, subdomenii și clase, respectiv în meronime și holonime pentru care manifestările discursive sunt enumerările și exemplificările.

Cuvinte-cheie: *relații semantice, hiponimie, meronimie, terminologie, nutriție.*

Corina IFTIMIA, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, titlu rezervat

Paraschiva PÎȚU, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, *O perspectivă diacronică asupra ceremonialului nunții din Cajvana*

Rezumat: Lucrarea de față se dorește a fi o incursiune asupra unuia dintre cele mai importante rituri de trecere din zona etnografico-folclorică Cajvana, cu punerea în lumină a credințelor, a obiceiurilor și a superstițiilor legate de ceremonialul nunții. Obiectivele pe care am dorit să le atingem în această călătorie lungă și anevoioasă, privesc abordarea la care este supusă această amplă manifestare, din perspectivă istorică, dar și a contemporaneității, precum și a amplelor mutații survenite în timp. Ne sprijinim, în demersul nostru, de analiză și de bibliografia de specialitate, dar, mai ales, pe propriile noastre cercetări de teren. Analiza acestui material, pe cât de divers, pe atât de profund, ne oferă date extrem de importante privind acest obicei și credințele aferente, surprinse în mod diacronic. Ceremonialul nunții din orașul Cajvana se încadrează în arealul nunților din Bucovina, însă așa cum vom putea observa, unele elemente definitorii o individualizează. Prezenta lucrare reprezintă o implicată susținere scrisă pentru o bogată zonă etnografică, care nu s-a bucurat de o foarte mare atenție, dar care ne dezvăluie aspecte necunoscute, încadrând-o astfel pe lista cu zonele încă „păstrătoare” de tradiții, obiceiuri și superstiții.

Cuvinte cheie: *nuntă, tradiții, obiceiuri, superstiții, diacronic.*

Marius Narcis MANOLIU, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, *Traducerea – comunicare culturală și didactică*

Rezumat: În lumea contemporană, traducerea s-a afirmat ca o formă de activitate permanentă, universală și necesară. Întrebarea *ce este traducerea* se referă deopotrivă la natura, forma, cât și la conținutul noțiunii. Cu alte cuvinte, este necesar să stabilim cărui domeniu aparține traducerea, adică dacă ea este știință, artă, disciplină sau meserie. Răspunzând la această întrebare s-ar putea da și o definiție a traducerii. Unii consideră traducerea ca fiind o activitate simplă, un produs, o simplă transcodare. Alții apreciază traducerea într-o manieră mai profundă, ca fiind o activitate complexă prin care se caută echivalențe între două polisisteme extrem de complexe.

Cuvinte cheie: *traducere, limbă, cultură, cod, transfer, creație.*

Vineri, 13 iulie, 10.00 -12.00/ Moderator: Lector univ.dr. Monica TIMOFTE, Conf.univ.dr. Bogdan POPOVENIUC

Monica TIMOFTE, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, *Inegalitatea structurală a unității-text (II)*

Rezumat: În lucrări de dată recentă am definit textul ca unitate pragmatico-sintactică, cu individualitate proprie semantică și formală. Aducem aici un nou argument formal în favoarea diferențierii unității-text de unitățile sintactice: inegalitatea structurală.

Cuvinte cheie: *text, ierarhie sintactica, unitate pragmatica, inegalitate structurala, forta pragmatica.*

Bogdan POPVENIUC, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, *Reconcilierea morală la centenar*

Rezumat. Oricare popor cu tradiții istorice se definește printr-o personalitate colectivă regăsită în miturile, poveștile, credințele, proverbele, ritualurile și normele sale. Toate aceste elemente socio-simbolice formează un ansamblu structurat care caracterizează identitatea sa națională. Ca pentru orice personalitate, experiența istorică contribuie precumpănitor la modelarea sufletului național colectiv. Astfel încât perioadele lungi de restriște în care libertatea de expresie a mentalității colective este claustrat în mod artificial de regimuri tiranice, cotropitoare sau totalitare acest fapt lasă urme adânci în mentalul colectiv. În istoria României, perioada comunistă poate fi privită ca una de stagnare în evoluția psihologiei colective și culturii românești. Traumele totalitare și-au pus amprenta atât asupra personalităților individuale a celor care au avut nenorocul moral de a se naște în acele vremuri, cât și asupra mentalității colective a poporului român. Prin analiza culturală a unui studiu de caz prezentul articol își dorește să ofere o psiho-analiză a efectelor de lungă durată ale perioadei totalitare generației încercând să creioneze psiho-logica care stă în spatele unor poziționări publice luate față de cercetări care au ca subiect evenimente, cazuri și situații din perioada comunistă.

Gabriela TOMA (BĂNUȚOIU), Universitatea din Craiova, *Les caractéristiques du discours scientifique*

Cerasela Mihaela TĂNASE, Universitatea București, *Caricatură și război: construirea discursului „Celuilalt”*

Rezumat. Articolul își propune să urmărească construirea imaginii „Celuilalt”- Prieten sau Dușman- într-un tip de discurs specific, subordonat mass media, cel al caricaturii politice în vreme de război (Războaiele Balcanice și îndeosebi Primul Război Mondial). Corpusul de imagini pe care se construiește analiza noastră îl reprezintă caricaturile despre Balcani și reprezentanții lor, apărute în publicația satirică vieneză "Kikeriki" îndeosebi în timpul Primului Război Mondial.

Cuvinte cheie: *caricatură, discurs, Celălalt, Balcani, dușman, identitate*

Elena ȚĂPURLUIE (ODJO), Universitatea din Craiova, *Le moi translingue, un moi de passage*

Anamaria Paula MĂDĂRAS, Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, *Titluri ale operelor de artă: o perspectivă transdisciplinară în diacronie*

Rezumat: Numit de Gerard Genette (1987) *paratext*, titlul, în cazul nostru cel pictural, reprezintă un text însoțit de un altul (imaginea picturală). În lucrarea de față ne propunem să evidențiem schimbările care au loc în denumirea operelor de artă. Într-un demers diacronic, pornind de la picturile parietale, până la cele contemporane, vom arăta faptul că titlurile nu sunt de sine stătătoare, se pot modifica în timp. Vom observa cum denotația operelor de artă reflectă mentalitatea societății, titlul aparținând contextului cultural al epocii în care a fost creat. Abordarea va fi una transdisciplinară, domeniile vizate fiind pictura, semantica, pragmatica, sociolingvistica. Corpusul este preluat din albume și cărți de artă sau din internet (pagini web ale muzeelor sau site-uri de pictură).

Cuvinte cheie: *nume proprii, titlu, pictură, pragmatică, sociolingvistică.*

Vasilica PINTILIE (MLEȘNIȚĂ), Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, *Construirea identității naționale în trei discursuri Nicolae Titulescu, Traian Băsescu, Ion Caramitru și proiecția lui „mai bine”*

Rezumat: Discursului identitar i s-au dedicat numeroase pagini în literatura secolului XIX dat fiind contextul afirmării națiunilor cu trăsături bine definite și de un impact răvășitor la nivel mondial; indiferent de importanța istorică și legătura cu celelalte state, fiecare popor are dreptul să își decidă soarta și să își contureze prin discurs un viitor bazat pe un prezent evaluat de cele mai multe ori optimist. Se impune pentru o analiză complexă o perspectivă discronică, de unde și preferința pentru un corpus situat la o distanță considerabilă de timp, dar în mod intenționat alese pentru a surprinde momente cheie în istoria românilor. De cele mai multe ori, românii nu se definesc prin ceea ce sunt ci prin ceea ce ar putea fi, însă, Nicolae Titulescu, Traian Băsescu și Ion Caramitru ne conving prin mijloace retorice că lunga suferință a românilor nu este decât o premeditare a fericirii care va să vină negreșit. Oratorii obiectivează ideea unei națiuni menite să își schimbe soartă și o ancorează în viitorul apropiat.

Cuvinte cheie: *discurs identitar, retorica, ancoraj, persuasiune, identitate.*

Alina NACU, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, *Pragmatica discursului ceremonios academic*

Rezumat. Analiza pragmatică la nivelul discursului ceremonios presupune analiza fiecărei forme de deixis ocurent și identificarea rolului acestora, stabilind un raport între cele două genuri identificate în cadrul tipului de discurs ceremonios. Vom urmări frecvența mărcilor a patru clase de deictice: propriu-zise, relaționale, deictice cotextuale și deictice mixte.

Cuvinte cheie: *discurs ceremonios, deictice propriu-zise, deictice relaționale, cotextuale, deictice mixte.*

Elena-Georgiana CONDOIU (VINTILĂ), Universitatea din Craiova, România/ Universitatea din Liège, Belgia, *Qu'a changé le numérique - l'enseignement du FLE et les TICs*

Résumé : Les nouvelles technologies peuvent contribuer au développement pédagogique tant que leur impact est centré sur l'apprentissage des étudiants et que les enseignants sont formés rigoureusement pour pouvoir identifier correctement quelle technologie s'applique mieux à leurs apprenants et dans quelles conditions. Nous nous proposons d'analyser le cas spécifique des enseignants qui ont choisi d'intégrer dans leurs classes des blogues où ils publient régulièrement des activités obligatoires (ou non). Ce qui nous intéresse c'est de déterminer l'impact que l'utilisation des blogues a sur l'apprentissage du français chez les apprenants

mais aussi sur le développement professionnel des enseignants qui se sont lancés dans ce domaine.

Mots-clés : *blogue, enseignement, FLE, numérique, TIC.*